

{datsopic id=146 align=left}9 Mayıs sabahı uzun süre kaldığımız Las Palmas'tan nihayet ayrıldık. Büyük Kanarya Adası'nın güneyindeki iki değişik koyda birer gün demirleyip yola devam ediyoruz. İkimiz de Uzaklar II artık Cape Verde'ye doğru yelken bastı diye sevinirken, Türkiye'den gelen bir haberle sevincimiz kursağımızda kaldı.

Sibel'in babası aniden hastalanarak hastaneye kaldırılmış. Doktorlar çeşitli rahatsızlıkları bulunan 80 yaşındaki Mesut beyin durumunu ağır bularak, Ege Üniversitesi Hastanesi'nin yoğun bakım servisine yatırmışlar.

Demirlediğimiz Mogan'da bir kaç gün bekledik. Sibel babasının durumunda bir gelişme olmadığını görünce Türkiye'ye dönmeye karar verdi.

Uçak bileti bulmak kolay olmadı. Nihayet 15 Mayıs Cuma akşamı başlayan ve çeşitli aktarmalarla 36 saat süren bir yolculuktan sonra Sibel İzmir'e vardı. İnşallah ay sonunda geri gelecek.

Sibel gidince ben de Mogan'da daha fazla kalmamaya karar verdim. 16 Mayıs sabahı tek başıma yola çıkarak, 55 mil mesafedeki Tenerife Adası'nın Los Christianos kasabasının önündeki kumsala demirledim.

Yolculuk kısaydı, ama epey maceralı geçti. İki ada arasındaki kanalda sıkışıp 7 kuvvete çıkan rüzgarda cenovayı sarmaya çalışırken, sarma halatı kopup, boşaldı. Kapayım derken sonuna kadar açılan koca yelkeni güverteye indirip, bağlayana kadar vücudumda teknenin orasına burasına çarpılmadık yer kalmadı. Teknenin başını rüzgar ve denizlere döndürdüğümünden herhalde bir kovaya yakın da tuzlu su yuttum.

Yolda canım epey yandı, ama akşam her yanı morarmış ve sızlayan bir vücutla uyumak çok keyifli oldu. Yattığım yeri sevdim!